

ЗАКОН**О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ****I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ****Предмет закона****Члан 1.**

(1) Овим законом уређују се: планирање, заштита, уређење, коришћење и располагање пољопривредним земљиштем, као и друга питања од значаја за пољопривредно земљиште као добро од општег интереса.

(2) Пољопривредно земљиште као природно богатство и добро од општег интереса користи се за пољопривредну производњу и не може се користити у друге сврхе, осим у случајевима и под условима утврђеним овим законом.

Значење израза**Члан 2.**

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- **“пољопривредно земљиште”** јесте земљиште које се користи за пољопривредну производњу и земљиште које је одговарајућим планским актима намијењено за пољопривредну производњу;

- **“уређење пољопривредног земљишта”** је скуп мјера којима се реализују просторно-плански документи (просторни и урбанистички планови и основе), поступком комасације и мелiorације, да би се побољшали природни и еколошки услови на пољопривредном земљишту;

- **“заштита пољопривредног земљишта”** је скуп мјера које се предузимају ради трајног обезбјеђења природних функција земљишта, коришћења земљишта у складу са његовом намјеном, очувања и унапређивања намјеног коришћења земљишта;

- **“комасација”** је комплекс планских, организационих, правних, економских и техничких мјера које се спроводе ради побољшања природних и еколошких услова на земљишту;

- **“мелiorација”** су скуп различитих мјера које се спроводе да би се поправиле физичке, хемијске и биолошке особине земљишта, као и стварање и одржавање оптималног водно-ваздушног режима земљишта, ради обезбјеђења повољних услова за раст и развој гајених биљака и постизање стабилних приноса;

- **“наводњавање”** је изградња и одржавање објеката и уређаја којима се благовремено и континуирано доводи вода у пољопривредно земљиште ради добијања високих и стабилних приноса пољопривредних култура;

- **“одводњавање”** је изградња и одржавање објеката и уређаја којима се врши одвођење сувишних површинских подземних вода са пољопривредног земљишта и редовна примјена одређених мјера које омогућавају непрекидно ефикасан рад свих објеката и уређаја у одвођењу сувишних вода;

- **“плодност земљишта”** јесте његова способност да истовремено задовољи потребе биљака за водом, хранљивим материјама, ваздухом, топлотом, простором за коријенов систем, као и повољним биохемијским режимом;

- **“ерозија”** је промјена површинског слоја земљишта која настаје као посљедица дјеловања кише, снијега, мраза, температурних разлика, вјетра, текућих вода и антропогених фактора;

- **“опасне и штетне материје у земљишту”** јесу групе неорганичних и органичних једињења, која обухватају токсичне, корозивне, запаљиве, самозапаљиве и радиоактивне производе и отпад у чврстом, течном или гасовитом агрегатном стању и која имају опасне и штетне утицаје на земљиште.

1351

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ**

Проглашавам Закон о пољопривредном земљишту, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет осмој сједници, одржаној 31. августа 2006. године - а Вијеће народа 13. септембра 2006. године потврдило да усвојеним Законом о пољопривредном земљишту није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-513/06
14. септембра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

Пољопривредно земљиште**Члан 3.**

(1) Пољопривредним земљиштем, у смислу овог закона, сматрају се: њиве, вргови, воћњаци, виноград, ливаде, пашњаци, рибњаци, трстици и мочваре, као и друго земљиште које се по својим природним и економским особинама може најрационалније користити за пољопривредну производњу.

(2) Пољопривредним земљиштем у смислу овог закона сматрају се и земљишта којима је планским актима Републике Српске (у даљем тексту: Републике), општина и градова одређена друга намјена, све док се за та земљишта у поступку привођења планираној намјени не плати накнада за промјену намјене у складу са овим законом.

(3) Минирано пољопривредно земљиште, као и земљиште за које се оправдано сумња да је минирано, сматра се пољопривредним земљиштем од дана његовог деминирања.

Обрадиво земљиште**Члан 4.**

(1) Обрадивим пољопривредним земљиштем, у смислу овог закона, сматрају се: њиве, вргови, воћњаци, виноград и ливаде.

(2) Под обрадивим пољопривредним земљиштем подразумијева се и земљиште у инундацијама (земљишта између насипа за одбрану од вода и водотока ријека).

Пољопривредно земљиште које је одређено за грађевинско земљиште**Члан 5.**

Пољопривредно земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско земљиште до привођења планираној намјени користи се за пољопривредну производњу.

II - ПЛАНИРАЊЕ**Основе заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта****Члан 6.**

(1) Ради рационалног коришћења пољопривредног земљишта за конвенционалну производњу и производњу "у интегралном ланцу за храну", унапређивања животне средине, као и рејонизације пољопривредне производње, доноси се као плански документ Основе заштите уређења и коришћења пољопривредног земљишта.

(2) Основе заштите уређења и коришћења пољопривредног земљишта доноси се за територију Републике (у даљем тексту: Основа Републике) и општине, односно града (у даљем тексту: Основа општине).

(3) Основе Републике и општине, просторни, урбанистички и остали планови морају бити међусобно усаглашени.

Основа Републике**Члан 7.**

Основом Републике уређују се намјена коришћења пољопривредних површина на бази природних и других услова (могућност рејонизације), степен ерозије пољопривредног земљишта, површине које се штите као станишта дивљих биљних и животињских врста и површине којима се не може промијенити намјена ради очувања природне равнотеже.

Основа за територију општине**Члан 8.**

Основом за територију општине уређују се: намјена коришћења пољопривредних површина на бази природних и других услова (могућност рејонизације), површине које треба уредити ради рационалније пољопривредне производње (мелиорација, комасација и сл.), степен еро-

зије пољопривредног земљишта, површине које се наводњавају или се могу наводњавати, површине које се штите као станишта дивљих биљних и животињских врста и површине којима се не може промијенити намјена ради очувања природне равнотеже.

Одлука о изради основе**Члан 9.**

(1) Одлуку о изради Основе Републике доноси Влада Републике Српске.

(2) Одлуку о изради Основе општине доноси Скупштина општине, након претходно прибављеног мишљења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство).

(3) Одлука о изради Основе Републике, односно општине садржи податке о: циљу доношења основе, подручју које је обухваћено основом, року израде основе, изворима средстава за израду основе, мјесту одржавања јавног увида и друге податке.

(4) Одлука о изради Основе Републике објављује се у "Службеном гласнику Републике", а Основе општине у службеном гласилу општине.

Програм за израду основе**Члан 10.**

(1) Одлука о изради основе припрема се према програму за израду основе, који је саставни дио одлуке.

(2) Програм из става 1. овог члана садржи: границе подручја основе као планског документа, динамику и финансијска средства, преглед постојеће документације и подлога од значаја за израду основе, циљеве, потенцијале, ограничења, конфликте, развојне приоритете, као и остала питања од значаја за израду основе.

(3) Програм за израду Основе Републике припрема Министарство, а програм за израду Основе општине надлежни општински орган управе.

Израда основе**Члан 11.**

(1) Основу Републике, односно општине може да израђује предузеће, друга организација или установа која је уписана у судски регистар за обављање ове дјелатности и ако има најмање два запослена лица са високом стручном спремом пољопривредне струке одговарајућег смјера, радним искуством најмање три године на тим пословима и положен стручни испит.

(2) Израдом Основе Републике, односно општине руководи лице које има овлашћење за руковођење за њену израду.

(3) Стручни испити из става 1. овог члана и овлашћење из става 2. овог члана стичу се према програму, начину и поступку који прописује министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар).

(4) Изузетно од одредбе става 2. овог члана лица која имају научни степен доктора или магистра наука пољопривредне струке и која имају најмање три године радног искуства у струци, а која учествују у изради основе, ослобођена су од полагања стручног испита.

Стручна контрола основе**Члан 12.**

(1) Прије подношења приједлога Основе Републике, односно општине, органу надлежном за њено доношење, основа подлијеже стручној контроли и даје се на јавни увид.

(2) Стручна контрола обухвата провјеру усклађености основе са одлуком о њеној изради, провјеру усклађености основе са законом, стандардима и нормативима и осталим прописима донесеним на основу закона.

(3) Стручну контролу Основе Републике обавља комисија, коју образује министар.

(4) Стручну контролу Основе општине врши комисија, коју образује скупштина општине.

(5) О извршеној стручној контроли из ст. 3. и 4. овог члана саставља се извјештај који садржи податке о извршеној контроли, са свим примједбама и ставовима о свакој примједби.

(6) Извјештај из става 5. овог члана доставља се носиоцу израде основе, који је дужан да у року од 30 дана од дана достављања извјештаја поступи према датим примједбама.

Јавни увид

Члан 13.

(1) Излагање основе на јавни увид врши се последице извршене стручне контроле.

(2) Основа Републике даје се на јавни увид оглашавањем у дневном листу који је доступан на територији цијеле Републике, а Основа општине оглашава се у једном листу који је доступан на цијелој територији те општине и траје 30 дана од дана оглашавања.

(3) О извршеном јавном увиду саставља се извјештај који садржи податке о извршеном јавном увиду, са свим примједбама и ставовима према свакој примједби.

(4) Извјештај из става 3. овог члана саставни је дио образложења основе.

Надлежност за доношење основе

Члан 14.

(1) Влада Републике Српске доноси Основу Републике која се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”.

(2) Основу за општину доноси скупштина општине, уз претходно прибављено мишљење Министарства и она се објављује у службеном гласилу општине.

Спровођење основе

Члан 15.

(1) За спровођење Основе Републике доноси се средњорочни програм заштите, коришћења и уређења пољопривредног земљишта.

(2) Програм из става 1. овог члана доноси Министарство.

(3) За спровођење Основе општине доноси се годишњи програм радова заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта.

(4) Програм из става 3. овог члана доноси орган надлежан за доношење основе.

(5) Програмом из ст. 1. и 3. овог члана утврђује се врста и обим радова које треба извршити у периоду за који се програм доноси, предрачун радова, динамика извођења радова и улагања средстава.

Вођење евиденције о пољопривредном земљишту

Члан 16.

(1) У сврху успостављања информационог система о пољопривредном земљишту, односно земљишног информационог система (ЗИС), Министарство води евиденцију о пољопривредном земљишту у свим облицима својине, као и евиденцију о свим видовима коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике.

(2) Евиденција о пољопривредном земљишту обухвата податке о појединачним парцелама и њиховој површини, катастарској култури и класи, кориснику, односно посједнику пољопривредног земљишта.

(3) У вођењу евиденције о пољопривредном земљишту Министарство остварује сарадњу са органима надлежним за вођење земљишних књига и катастар некретнина, који Министарству достављају податке из базе података земљишне књиге, односно катастра некретнина неопходне за вођење ове евиденције.

III - ЗАШТИТА ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Забрана испуштања и одлагања опасних и штетних материја

Члан 17.

(1) Забрањено је испуштање и одлагање опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање и одводњавање, у количини која може да оштети и да смањи производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање.

(2) Забрањена је неправилна употреба минералних и органских ђубрива и средстава за заштиту биља која се одражава на присуство опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту, на пољопривредном биљу, у подземним водама и водотоцима.

(3) Министарство утврђује, у сарадњи са Министарством здравља и социјалне заштите на основу међународних и домаћих норматива и на основу прибављеног мишљења научне стручне институције, нормативе о дозвољеним количинама опасних и штетних материја у земљишту и води за наводњавање и о методама испитивања присуства ових материја.

Утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање

Члан 18.

(1) Испитивање пољопривредног земљишта и воде за наводњавање ради утврђивања присутних количина опасних и штетних материја, врши се према програму који доноси Министарство.

(2) Утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање може да врши предузеће, друга организација или установа која је уписана у судски регистар за обављање ове дјелатности, која има најмање два запослена лица са високом стручном спремом пољопривредне струке одговарајућег смјера, која располаже са одговарајућом опремом за рад и која има овлашћење за рад које је издало Министарство.

(3) Овлашћена организација из става 2. овог члана подноси Министарству извјештаје о резултатима испитивања и утврђивања.

(4) Министарство може да забрани производњу пољопривредних култура, односно ограничи производњу одређених култура и употребу воде за наводњавање, ако је то неопходно на основу резултата испитивања и утврђивања.

Деконтаминација и санирање пољопривредног земљишта

Члан 19.

(1) Ако се, испуштањем опасних и штетних материја у количини већој од дозвољене, загади пољопривредно земљиште, тада онај ко је проузроковао штету сноси трошкове радова на деконтаминацији, односно санацији пољопривредног земљишта.

(2) Под контаминацијом земљишта, из става 1. овог члана, подразумијева се уношење у земљиште различитих чврстих, течних и гасовитих отпадних материја, као и радиоактивних материја, које доводе до неусловности земљишта за пољопривредну производњу, као и до акумулације опасних и штетних материја у земљишту и пољопривредном биљу.

Контрола плодности обрадивог пољопривредног земљишта и количине минералних ђубрива и пестицида

Члан 20.

(1) Ради заштите и очувања хемијских и биолошких својстава пољопривредног земљишта и обезбјеђења правилне употребе минералних и органских ђубрива и пестицида, власник, односно корисник обрадивог пољопривредног земљишта од прве до пете катастарске класе

утврђује стање и врши контролу плодности пољопривредног земљишта и количину унесених минералних ђубрива и пестицида.

(2) Контрола плодности обрадивог пољопривредног земљишта од прве до пете катастарске класе и количина унесених минералних ђубрива и пестицида врши се по потреби, а на захтјев лица из става 1. овог члана.

(3) Утврђивање стања и контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и количине унесених минералних ђубрива и пестицида из става 1. овог члана може да врши организација, предузеће и установа која има одговарајућу опрему и стручне кадрове и коју овласти Министарство.

(4) Контрола плодности обрадивог пољопривредног земљишта и утврђивање количине унесених минералних ђубрива и пестицида врши се под условима, на начин и према методама утврђеним посебним прописом који доноси Министарство.

(5) Министарство прописује ближе услове у погледу опреме и стручних кадрова за обављање послова контроле плодности обрадивог пољопривредног земљишта и количине унесених минералних ђубрива и пестицида.

(6) Организација, предузеће и установа из става 3. овог члана дужна је да уз извјештај о резултатима испитивања даје и препоруку за употребу појединих врста минералних и органских ђубрива, као и мјере за побољшање хемијских и биолошких својстава земљишта.

Противерозивне мјере на пољопривредном земљишту Члан 21.

(1) Ради заштите пољопривредног земљишта од штетног дејства ерозије и бујица, на ерозивном подручју предузимају се противерозивне мјере.

(2) Противерозивне мјере у смислу овог закона су:

а) привремена или трајна забрана преоравања ливада и пашњака и осталих површина ради њиховог претварања у оранице са једногодишњим усјевом,

б) увођење шодосмјена,

в) гајење вишегодишњих засада,

г) изградња специфичних грађевинских објеката,

д) начин обраде земљишта,

ђ) подизање и гајење пољозащитних шумских појасева или сађење вишегодишњих дрвенастих биљака,

е) забрана напасања стоке на одређено вријеме или ограничавање броја грла која се могу пуштати на одређене површине,

ж) забрана сјече шума и шумских засада изнад угрожених парцела,

з) и друге мјере.

(3) Власници, односно корисници пољопривредног земљишта у ерозивним подручјима Републике дужни су да примјене мјере из става 2. овог члана.

Надлежност за спровођење противерозивних мјера Члана 22.

Примјену, контролу и спровођење противерозивних мјера из члана 21. овог закона врши надлежни орган локалне самоуправе.

Обавезе општине у спровођењу противерозивних мјера Члан 23.

Приликом утврђивања противерозивних мјера и њиховог спровођења, јединица локалне самоуправе ће обезбиједити:

а) да се досљедно предузимају противерозивне мјере из чл. 21. и 22,

б) да се сваке године предузму противерозивне биолошке мјере на најмање четири одсто нових површина од укупних површина нападнутих, подложних или угрожених ерозијом.

Трошкови спровођења противерозивних мјера Члан 24.

Трошкове спровођења противерозивних мјера сноси правна и физичка лица чије се земљиште штити овим мјерама, ако законом није друкчије одређено.

Пољска штета Члан 25.

(1) Забрањено је уништавање и општење усјева, садница, стабала и пољопривредне механизације на имањима, као и свако друго општење на пољопривредном земљишту (у даљем тексту: пољска штета).

(2) Забрањено је спаљивање органских остатака послје жетве усјева, као и другог отпада на пољопривредном земљишту.

(3) Јединица локалне самоуправе прописује мјере за заштиту од пољске штете и спаљивања органских остатака на пољопривредном земљишту.

(4) Корисници пољопривредног земљишта дужни су да се уздржавају од радњи којима се причињава пољска штета на пољопривредном земљишту, а власници, односно држаоци стоке дужни су да обезбиједу да стока не причињава штету на пољопривредном земљишту.

Заштита усјева од мраза, града, пожара Члан 26.

Јединица локалне самоуправе може прописати и мјере за заштиту усјева на пољопривредном земљишту од мраза, града, пожара и других елементарних непогода.

Забрана коришћења обрадивог пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе Члан 27.

(1) Забрањена је трајна или привремена промјена намјене обрадивог пољопривредног земљишта I, II, III, IV и V катастарске, односно бонитетне класе у непољопривредне сврхе.

(2) Изузетно, трајна или привремена промјена намјене обрадивог пољопривредног земљишта из става 1. овог члана може се вршити само у складу са законом када је донесен одговарајући плански акт којим је на том земљишту предвиђена изградња објеката од општег интереса у области: здравства, образовања, социјалне заштите, културе, водопривреде, спорта, саобраћајне, енергетске и комуналне инфраструктуре, објеката за потребе државних органа и локалне заједнице, објеката за потребе одбране земље, обезбјеђења заштите животне средине и заштите од елементарних непогода за експлоатацију рудног богатства, као и за изградњу објеката, ако је за то донесен регулациони план или други плански акт према којем се сматра да је утврђен општи интерес за ту изградњу, уз плаћање накнаде за промјену намјене у складу са овим законом.

(3) Општи интерес за изградњу објеката из става 2. овог члана утврђује Влада Републике Српске.

(4) Трајна промјена намјене пољопривредног земљишта VI, VII и VIII катастарске, односно бонитетне класе, уколико није заснована на плану просторног уређења, врши се на основу урбанистичке сагласности.

Забрана промјене катастарских култура и класа пољопривредног земљишта Члан 28.

(1) Забрањена је промјена катастарских култура и катастарских, односно бонитетних класа пољопривредног земљишта, а која има за циљ трајну или привремену промјену намјене пољопривредног земљишта.

(2) Изузетно, када је неопходно и оправдано, усклађивање стања катастарских култура и класа пољопривредног земљишта могуће је само уз сагласност Министарства.

(3) Забрањено је административно мијењање катастарских култура и класа пољопривредног земљишта у поступку уплаћења објеката, односно у поступку проглашавања пољопривредног земљишта грађевинским, које се изводи по другим прописима, све док се не поднесу докази да је за цјелокупну површину која је предмет ових поступака плаћена накнада за промјену намјене у складу са овим законом.

(4) У смислу ст. 1. и 2. овог члана забрањено је и скидање катастарског прихода са предметног пољопривредног земљишта док се не поднесу докази да је плаћена накнада за промјену намјене, односно да је то земљиште промијенило намјену у складу са овим законом и да се може водити као непољопривредно (грађевинско, неплодно и др.) земљиште.

Поступање надлежног органа у случају промјене катастарске културе и класе пољопривредног земљишта Члан 29.

(1) Када надлежни орган јединице локалне самоуправе у поступку издавања пољопривредне сагласности, на основу списка промјена из посједовног листа, утврди да је промијењена катастарска култура и класа пољопривредног земљишта супротно члану 28. овог закона, извршиће увид у пријавни лист "Б" код надлежног одјељења за катастар и затражити сагласност Министарства.

(2) Уколико је промјена извршена без сагласности Министарства, из става 1. овог члана, надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да узме претходно стање катастарске културе и класе пољопривредног земљишта као основ за обрачун накнаде.

Промјена намјене пољопривредног земљишта Члан 30.

(1) Промјена намјене пољопривредног земљишта може бити трајна и привремена.

(2) Трајном промјеном намјене пољопривредног земљишта у смислу овог закона сматра се свако коришћење пољопривредног земљишта за изградњу насеља, индустријских објеката, жељезничких пруга, путева, водних акумулација, пошумљавање или други радови којима се трајно онемогућава коришћење тог земљишта за пољопривредну производњу.

(3) Привременом промјеном намјене пољопривредног земљишта у смислу овог закона, сматра се промјена намјене пољопривредног земљишта за одређени временски период. Пољопривредно земљиште по пројекту рекултивације након тог периода може се оспособити за пољопривредну производњу или вратити у претходно стање.

(4) Привремена промјена намјене пољопривредног земљишта VI, VII и VIII катастарске, односно бонитетне класе могућа је само за следеће намјене:

а) за експлоатацију минералних сировина (вађење шљунка, вађење пијеска и др.),

б) за експлоатацију глине ради израде разних врста опеке, заснивање расадничарске производње шумског биља, узимање земљишта у закуп за изградњу привремених објеката и

в) за изградњу рибњака.

(5) Привремена промјена намјене пољопривредног земљишта не може да буде дужа од пет година.

Одобрење за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта Члан 31.

(1) Одобрење за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта из члана 30. став 4. овог закона издаје надлежни орган локалне самоуправе уз претходно прибављену пољопривредну сагласност Министарства.

(2) Пољопривредну сагласност орган локалне самоуправе прибавља по службеној дужности на основу достављеног пројекта о рекултивацији.

(3) Одобрење из става 1. овог члана може се издати само правном лицу које уз захтјев за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта поднесе пројекат рекултивације пољопривредног земљишта.

(4) Пројекат рекултивације пољопривредног земљишта треба да садржи: поступак скидања и чувања хумусног слоја, удаљеност од сусједних парцела, дубину до које је дозвољена експлоатација минералних сировина, поступак биолошке рекултивације пољопривредног земљишта, рокове извођења појединих фаза биолошке рекултивације пољопривредног земљишта, динамику привођења земљишта пољопривредној производњи, хидротехничке радове којима се успоставља првобитни водни режим у земљишту, поступак и рок испитивања опасних и штетних материја у рекултивисаном земљишту.

(5) Пројекат рекултивације могу да израђују предузеће, друга организација или установа која је уписана у судски регистар за обављање ове дјелатности и ако има најмање два запослена лица са високом стручном степеном пољопривредне струке одговарајућег смјера, радним искуством од најмање три године на тим пословима и положен стручни испит.

(6) Одобрењем за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта утврђује се обавеза корисника у оспособљавању тог земљишта за пољопривредну производњу према пројекту рекултивације по истеку одобрења за привремену промјену намјене, односно уговора о концесији.

(7) Пољопривредно земљиште за које је одобрена привремена промјена намјене корисник мора оспособити за пољопривредну производњу.

(8) Ако пољопривредни инспектор утврди да корисник по истеку рока из одобрења за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта није извршио рекултивацију или је није извршио у складу са издатим одобрењем и према пројекту рекултивације, донијеће рјешење којим ће наложити кориснику да прибави пољопривредну сагласност и плати накнаду за трајну промјену намјене у складу са овим законом.

Накнада за промјену намјене пољопривредног земљишта Члан 32.

(1) За трајну и привремену промјену намјене пољопривредног земљишта странка (корисник, односно инвеститор) плаћа једнократну накнаду, осим у случајевима ослобађања од плаћања накнаде прописаних овим законом.

(2) Пољопривредно земљиште не може да се почне користити у непољопривредне сврхе док се не изврши уплата накнаде из става 1. овог члана.

(3) Јединице локалне самоуправе не могу утврђивати општи интерес нити могу својим одлукама ослобађати од плаћања дијела накнаде који њима припада.

(4) Ако јединице локалне самоуправе, пољопривредно земљиште коме је планским актом одређена друга намјена, односно које је проглашено грађевинским - продају или на други начин додјелују корисницима као грађевинско, обавезне су прије тога да плате накнаду за промјену намјене.

(5) Накнада због промјене намјене плаћа се за цијелу грађевинску парцелу, односно за све катастарске честице и дијелове катастарских честица од којих је формирана парцела за грађење, које заузима објекат и које служи за редовну употребу објекта (прилазни путеви, стазе, економско двориште) утврђених у рјешењу о урбанистичкој сагласности.

Висина накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта Члан 33.

(1) Накнада за трајну промјену намјене пољопривредног земљишта утврђује се у висини катастарског прихода за то земљиште за текућу годину, увећано за:

- а) 500 пута за I катастарску класу,
- б) 400 пута за II катастарску класу,
- в) 300 пута за III катастарску класу,
- г) 200 пута за IV катастарску класу,
- д) 100 пута за V, VI, VII и VIII катастарску класу.

(2) Накнада за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта утврђује се у износу од 50% од висине накнаде за трајну промјену намјене.

Надлежност органа за утврђивање накнаде

Члан 34.

(1) Висину накнаде из члана 33. овог закона утврђује надлежни орган јединице локалне самоуправе у поступку по захтјеву корисника, односно инвеститора за издавање пољопривредне сагласности.

(2) Обрачунати износ накнаде корисник, односно инвеститор обавезан је да уплати прије издавања пољопривредне сагласности.

(3) Пољопривредну сагласност корисник, односно инвеститор прибавља прије добијања одобрења за грађење.

(4) Уз захтјев за издавање пољопривредне сагласности корисник, односно инвеститор захтјева подноси:

- а) урбанистичку сагласност,
- б) извод из посједовног листа,
- в) земљишно-књижни извадак,
- г) копију катастарског плана,
- д) план парцелације ако су катастарске честице цијепане,
- ђ) одлуку Владе Републике Српске ако је утврђиван општи интерес.

(5) Пољопривредна сагласност издаје се у форми рјешења чији диспозитив поред осталог обавезно садржи: ознаку катастарске честице, катастарску културу и класу, површину за коју је обрачуната и уплаћена накнада и износ припадајуће накнаде.

(6) Рјешење о пољопривредној сагласности доноси се у року од 30 дана од дана подношења захтјева, а примјерак тог рјешења обавезно доставља Министарству.

(7) На рјешење о пољопривредној сагласности дозвољена је жалба Министарству.

Уплата и коришћење средстава накнаде

Члан 35.

(1) Наплаћена накнада по основу промјене намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе усмјерава се у односу 30% у буџет Републике Српске, а 70% у буџет општине на чијем се подручју налази земљиште.

(2) Средства од наплаћене накнаде могу се користити само за оспособљавање за пољопривредну производњу другог неплодног земљишта или мелиорације пољопривредног земљишта слабијег квалитета, за израду основа заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта, испитивање плодности пољопривредног земљишта код пољопривредних домаћинстава према програму јединице локалне самоуправе, као и за подстицање интегралне и органске производње.

Ослобађање од плаћања накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта

Члан 36.

(1) Накнада за промјену намјене пољопривредног земљишта не плаћа се у случају:

- а) изградње, адаптације или реконструкције стамбене зграде породичног пољопривредног газдинства, ради побољшања услова становања чланова тог газдинства или у случају природног раздвајања породичног пољопривредног газдинства и изградње економских објеката који се користе за примарну пољопривредну производњу,

односно који су у функцији примарне пољопривредне производње;

б) одређивања локације за гробље или проширење гробља, као и за изградњу вјерских објеката;

в) изградње објеката који служе за одбрану од поплава, за одводњавање и наводњавање земљишта или за уређење бујица;

г) регулације водотока у функцији уређења пољопривредног земљишта;

д) изградње и проширења пољских путева који доприносе рационалнијем коришћењу пољопривредног земљишта;

ђ) пошумљавања обрадивог пољопривредног земљишта VI, VIII и VIII катастарске класе, ако је основама утврђено да ће се ово земљиште рационалније користити ако се пошуми;

е) подизања пољозащитних појасева;

ж) изградње путне и железничке инфраструктуре.

(2) Породичним пољопривредним газдинством, у смислу овог закона, сматра се пољопривредно газдинство на коме физичко лице - пољопривредник заједно са члановима свог домаћинства обавља пољопривредну производњу.

(3) Објекти који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње у смислу става 1. тачка а) овог члана су објекти за смјештај механизације, респроматеријала и готових производа, као и стаје за гајење стоке и објекти за различите видове производње у заштитеним, односно затвореним просторима.

(4) Рјешење о ослобађању од плаћања накнаде доноси надлежни орган локалне самоуправе.

IV - УРЕЂЕЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Појам уређења

Члан 37.

Под уређењем пољопривредног земљишта у смислу овог закона подразумијева се предузимање техничких, хидротехничких и агротехничких мелиорационих мјера за повећање производних способности пољопривредног земљишта, регулисање водно-ваздушног режима и побољшање физичких, хемијских и биолошких особина земљишта.

Права и обавезе власника, односно корисника земљишта

Члан 38.

(1) Власници, односно корисници пољопривредног земљишта на подручју на коме се врши уређење пољопривредног земљишта морају дозволити приступ на своја земљишта стручњацима геодетских, водних, пољопривредних и осталих организација које обављају радове у вези са уређењем пољопривредног земљишта.

(2) Власници и корисници земљишта имају право на накнаду за штету проузроковану радњама из става 1. овог члана.

(3) Рјешење о накнади из става 2. овог члана, на захтјев оштећеног, доноси општински орган управе.

(4) Жалба против овог рјешења не задржава извршење рјешења.

Мјере уређења пољопривредног земљишта

мелиорацијама

Члан 39.

Мјере уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама обухватају:

а) изградњу и одржавање система за наводњавање и одводњавање,

б) мелиорацију ливада и пашњака,

в) претварање необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво,

г) побољшање квалитета пољопривредног земљишта (оглињавање, опјескивање, калцификација са хуминизацијом, поправка алкалних земљишта гипсовањем и одстрањивањем сувишних лакорастворљивих соли из земљишта, мелиорационо ђубрење, подривање и риголовање, рекултивација оштећених и уништених земљишта) и

д) друге мјере уређења пољопривредног земљишта.

Извођење мјера уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама

Члан 40.

(1) Мјере уређења пољопривредног земљишта из члана 39. овог закона изводе се према посебним пројектима које могу да израђују предузеће, друга организација или установа која је уписана у судски регистар за обављање ове дјелатности, која има најмање два запослена лица са високом стручном спремом пољопривредне струке одговарајућег смјера, која располаже са одговарајућом опремом за рад и која има овлашћење за рад које је издало Министарство.

(2) Сагласност за пројекте уређења пољопривредног земљишта из става 1. овог члана даје Министарство.

Уређење земљишта посредством комасације

Члан 41.

(1) Уређење пољопривредног земљишта посредством комасације врши се ради стварања већих и правилнијих земљишних парцела, њиховим груписањем и груписањем земљишних посједа.

(2) Комасацијом се омогућава економичнија обрада и коришћење пољопривредног земљишта те извођење других радова на уређењу земљишта.

(3) Послови комасације су послови од општег интереса.

Поступак и начин спровођења комасације

Члан 42.

Разлози, поступак, услови и начин спровођења комасације регулисани су посебним Законом о комасацији.

Забрана уситњавања земљишних парцела

Члан 43.

(1) На земљишту уређеном посредством комасације не може се вршити уситњавање парцела, осим у поступку изградње мелиорационих система, изградње јавних објеката и враћања земљишта по законским прописима.

(2) На обрадивом пољопривредном земљишту које није уређено посредством комасације физичка диоба парцела може се вршити само ако се образује парцела од најмање 0,5 хектара, а у крашким предјелима 0,2 хектара, осим ако то захтијева општи интерес утврђен овим законом или прописи о наслеђивању.

V - КОРИШЋЕЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Појам коришћења пољопривредног земљишта

Члан 44.

(1) Под коришћењем пољопривредног земљишта, у смислу овог закона, подразумијева се основна и допунска обрада земљишта и примјена других агротехничких мјера, унапређивање воћњака, винограда, ливада и пашњака, као и други радови за рационално коришћење пољопривредног земљишта ради повећања пољопривредне производње.

(2) Под осталим агротехничким мјерама сматрају се: спречавање ерозије, уништавање амброзије и осталих корова, чишћење канала, забрана, односно обавеза узгоја појединих врста биља на одређеном подручју, сузбијање биљних болести и штеточина, коришћење и уништавање биљних отпадака и слично.

Обавезе власника, односно корисника пољопривредног земљишта

Члан 45.

(1) Власник, односно корисник пољопривредног земљишта дужан је да земљиште редовно обрађује и да га користи на начин који највише одговара његовој природној плодности и постојећим економским и агротехничким условима.

(2) Власнику, односно кориснику пољопривредног земљишта не може се онемогућити прилаз парцелама са путних комуникација, а трешкове настале коришћењем прилаза парцелама сноси корисник прилаза.

Немогућност коришћења пољопривредног земљишта

Члан 46.

Ако власник пољопривредног земљишта не користи дуже од једне економске године пољопривредно земљиште у складу са чланом 45. овог закона, дужан је да омогући његово коришћење давањем у закуп или на други начин у складу са прописима о давању непокретности у закуп.

Давање пољопривредног земљишта на привремено коришћење

Члан 47.

(1) Уколико корисник пољопривредног земљишта у својини Републике не користи дуже од једне економске године земљиште за пољопривредну производњу, Влада Републике Српске може, на приједлог надлежног органа општине, односно града, то земљиште преузети и дати на привремено коришћење другим правним и физичким лицима у сврху обављања пољопривредне производње.

(2) Пољопривредно земљиште из става 1. овог члана даје се на привремено коришћење на период до три године у складу са прописима о давању непокретности у закуп и овим законом.

(3) Економском годином, у смислу овог закона, сматра се период од почетка јесењих радова у текућој години до времена завршетка жетве - бербе касних усјева у наредној години.

Појам пашњака

Члан 48.

Пашњак је пољопривредно земљиште обрасло природном или вјештачком вегетацијом (покошене њиве, ледине, планине, некултивисана и култивисана земљишта и шума у којој папа по закону није забрањена), који служи за испашу стокe.

Коришћење пашњака

Члан 49.

(1) Пашњацима у својини Републике управљају јединице локалне самоуправе.

(2) Услове у погледу коришћења пашњака и висину накнаде утврђује Министарство.

(3) Средства од накнаде за коришћење пашњака по основу испаше стокe припадају јединици локалне самоуправе на чијој се територији налази пашњак.

(4) Ако се пашњак налази на територији двије или више општина, накнада за коришћење пашњака плаћа се сразмјерно површини пашњака.

Забрана номадске испаше стокe

Члан 50.

Ради заштите пољопривредног земљишта и биља, забрањује се номадска испаша стокe на пољопривредном земљишту.

Појам номадске испаше стокe

Члан 51.

(1) Под номадском испашом стокe, у смислу овог закона, сматра се испаша стокe гоњењем преко пољопривредног земљишта, испаша стокe на пољопривредном земљишту изван мјеста пребивалишта, односно сједишта

држаоца стоке, ако овим законом није другачије одређено.

(2) Не сматра се номадском испашом стоке у смислу овог закона уобичајна испаша стоке на пашњацима у својини државе и испаша стоке на земљишту које је својина држаоца стоке или је земљиште узето у закуп.

Појам држаоца стоке

Члан 52.

Држаоцем стоке и других животиња, у смислу овог закона, сматра се власник, односно корисник стоке и друга лица која напасају стоку.

VI - РАСПОЛАГАЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНИМ ЗЕМЉИШТЕМ У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ

Основне одредбе

Члан 53.

(1) Пољопривредним земљиштем које је у својини Републике, изузев онога које се враћа ранијим власницима на основу посебног закона, Република располаже на основу посебних прописа о располагању некретнинама, ако овим законом није другачије одређено.

(2) Одлуком којом се усаглашавају својински и други правни односи на пољопривредном земљишту у својини Републике обавезно се обезбјеђује заштита и унапређивање привредних, еколошких и других интереса Републике и њених грађана.

(3) Акт о промјени статуса пољопривредног земљишта у својини Републике (закуп, продаја) доноси се у складу са овим законом и другим пратећим прописима којима је регулисана ова област.

(4) Акт донесен супротно од утврђене процедуре у ставу 3. овог члана сматра се ништавним.

(5) Одлука из става 2. овог члана није управни акт.

Програм коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике

Члан 54.

(1) Министарство у сарадњи са јединицама локалне самоуправе доноси програм коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике.

(2) Програм из става 1. овог члана садржи:

а) површине земљишта у својини Републике по катастарским општинама, укупну површину, начин коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике;

б) податке о корисницима пољопривредног земљишта у својини Републике;

в) податке о стању заштите, уређења и коришћења земљишта;

г) површину земљишта планирану за давање у закуп;

д) површину земљишта планирану за концесију;

ђ) површину земљишта планирану за продају.

Начин располагања пољопривредним земљиштем у својини Републике

Члан 55.

Пољопривредно земљиште у својини Републике може се ставити на располагање правним и физичким лицима: давањем у закуп, прометом пољопривредног земљишта или концесијом правним лицима, искључиво ради заснивања примарне пољопривредне производње.

1. Закуп пољопривредног земљишта у својини Републике

Закуп

Члан 56.

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике може се дати у закуп физичком и правном лицу у сврху обављања пољопривредне производње, заједно са објектима који му припадају, опремом и вишегодишњим засадама.

(2) Пољопривредно земљиште у својини Републике које је дато у закуп не може се дати у подзакуп, нити друга лица могу по било ком основу користити то земљиште по основу договора са закупопримцем.

Накнада за умањену вриједност вишегодишњих засада

Члан 57.

(1) Ако су се на пољопривредном земљишту у својини Републике на дан закључења уговора о закупу налазили вишегодишњи засади којима се за вријеме трајања закупа смањила вриједност кривоцом закупопримца, закуподавцу припада накнада за умањену вриједност тих засада.

(2) Ако су засади уклоњени без сагласности закуподавца, закуподавцу припада накнада у висини вриједности тих засада у вријеме закључења уговора о закупу.

Рокови давања земљишта у закуп

Члан 58.

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике, зависно од намјене коришћења земљишта, даје се у закуп на рок до 25 година за садњу воћњака, винограда и других вишегодишњих засада, а за остале врсте коришћења од осам до 12 година.

(2) Ако на пољопривредном земљишту већ постоје засади ради којих се земљиште узима у закуп, рок закупа је док засади не буду амортизовани, а најдуже до 25 година.

Поступак давања у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике

Члан 59.

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике даје се у закуп посредством јавног огласа, прибављањем писаних понуда или усменим јавним надметањем.

(2) Одлуку о расписивању јавног огласа, као и услове огласа за закуп пољопривредног земљишта у својини Републике утврђује и доноси Влада Републике Српске, на приједлог Министарства.

(3) Министарство обавља стручне послове у вези са прикупљањем потребне документације и вођењем поступка за давање у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике.

(4) Влада Републике Српске доноси одлуку о избору најповољнијег понуђача и додјели пољопривредног земљишта у својини Републике у закуп.

Уговор о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике

Члан 60.

(1) На основу одлуке о избору најповољнијег понуђача на јавном огласу за закуп пољопривредног земљишта у својини Републике, Министарство и изабрани понуђач закључују уговор о закупу.

(2) Министарство је дужно да достави примјерак уговора о закупу у року од седам дана надлежном суду за вођење земљишне књиге, односно катастру некретнина.

(3) На основу закљученог уговора о закупу, у посјед пољопривредног земљишта у својини Републике закупопримца уводи Министарство.

Садржај уговора о закупу пољопривредног земљишта

Члан 61.

Уговор о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике садржи обавезно одредбе које се односе на:

а) податке из земљишне књиге, односно катастра некретнина;

б) вријеме трајања закупа;

в) висину и рок плаћања закупнине;

г) опис и вриједност објеката, уређаја и засада те начин њиховог одржавања;

д) вријеме амортизације засада;

ђ) права и обавезе закупопримца;

- е) намјену коришћења закупишеног земљишта;
- ж) разлоге за отказ уговора;
- з) разлоге за престанак уговора.

Средства закупнине

Члан 62.

Средства од закупнине за земљиште у својини Републике уплаћују се у односу:

- а) 30% на рачун буџета Републике и
- б) 70% на рачун буџета јединица локалне самоуправе на чијем се подручју налази пољопривредно земљиште.

Престанак важења уговора о закупу

Члан 63.

(1) Уговор о закупу престаје истеком времена на које је закључен.

(2) Уговор о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике може споразумно престати у било које вријеме.

(3) Уговор о закупу престаје ако закупљено пољопривредно земљиште престане да буде пољопривредно због промјене намјене, или раније, ако се земљиште користи супротно одредбама закљученог уговора или одредбама овог закона.

(4) У случају из става 3. овог члана, закупопримац је дужан у року од шест мјесеци од дана престанка уговора о закупу да преда земљиште у посјед Министарству.

(5) Уговор о закупу може се обновити за исти период, уколико закупопримац уредно испуњава обавезе из уговора и жели да настави рад на пољопривредном земљишту које је добио у закуп.

Отказ уговора о закупу

Члан 64.

Закуподавац може отказати уговор о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике у случају ако закупопримац:

- а) не плати закупнину;
- б) не користи пољопривредно земљиште у својини Републике као добар домаћин;
- в) обрађује пољопривредно земљиште супротно одредбама закљученог уговора;

г) даје закупљено пољопривредно земљиште у подзакуп или омогућава другим правним лицима, предузетницима и физичким лицима да на било који начин користе пољопривредно земљиште закупопримца по основу договора за закупопримцем (давање земљишта које је предмет закупа на коришћење другим лицима као накнада за услуге обраде, ђубрења, заштите и др.);

д) противно одобрењу закуподавца изврши инвестиционе радове на пољопривредном земљишту који прелазе границе уобичајеног располагања или промијени врсту коришћења пољопривредног земљишта;

ђ) обавља активности супротно законским прописима о заштити природе или радње које имају негативан утицај на богатство или стање природног подручја те ако на било који начин угрожава опстанак природних вриједности;

е) почне да користи пољопривредно земљиште у непољопривредне сврхе или му мијења намјену супротно одредбама уговора и овог закона.

Враћање неамортизоване вриједности трајних засада

Члан 65.

Закупопримац нема право на враћање неамортизоване вриједности трајних засада на пољопривредном земљишту у својини Републике, ако закупни однос престаје на његов захтјев или његовом кривицом.

Права закупопримца након престанка уговора о закупу

Члан 66.

(1) Након престанка уговора о закупу пољопривредног земљишта, закупопримац може у року од шест мјесеци:

а) да узме оне дијелове опреме и грађевине које је подигао;

б) да тражи накнаду стварне вриједности опреме која се може утврдити за опрему коју није могуће одијети, вегетације коју је засадио, те инсталација и захвата за заштиту земљишта који су побољшали квалитет пољопривредног земљишта, ако је посадио засаде и поставио наведене уређаје и објекте уз сагласност закуподаваца;

в) ако није постигнут договор са закуподавцем, да сруши и уклони на властити трошак без потраживања накнаде грађевинске објекте привременог карактера које је подигао.

(2) У случају неизвршења обавезе из става 1. тачка 3. овог члана, рушење или уклањање може извршити закуподавац на терет закупопримца.

(3) Ако закупопримац посади засаде или изгради уређаје или објекте без одобрења закуподавца, нема право на враћање неамортизоване вриједности засада престанком уговора о закупу.

(4) Престанком уговора о закупу, закуподавац има право да задржи посађене засаде и изграђене објекте и уређаје, а закупопримцу мора платити њихову још неамортизовану вриједност, ако су засади, односно објекти и уређаји направљени закуподавчевом сагласношћу.

(5) Засади, објекти и уређаји припадају закуподавцу без одштете ако су били засађени и изграђени без његовог одобрења.

(6) Закуподавац има право да уклони без одштете уређаје код којих је то могуће.

Раскид уговора о закупу

Члан 67.

На раскид уговора о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике који нису уређени одредбама овог закона примјењују се прописи о облигационим односима.

2. Промет пољопривредним земљиштем у својини Републике

Продаја пољопривредног земљишта у својини Републике

Члан 68.

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике продаје се само у изузетним случајевима правним и физичким лицима који имају регистровано пољопривредну дјелатност или мјесто пребивалишта на територији Босне и Херцеговине, ако постоји интерес за Републику, и то посредством јавног огласа.

(2) Одлуку о продаји пољопривредног земљишта у својини Републике доноси Влада Републике Српске, на приједлог Министарства.

(3) Одлука о расписивању јавног огласа за продају пољопривредног земљишта у својини Републике и одлука о избору најповољнијег понуђача на основу јавног огласа доноси се у складу са одредбама Закона о промету непокретности.

(4) Почетна цијена за куповину пољопривредног земљишта у својини Републике утврђује се на основу података о тржишној цијени на подручју на коме се земљиште налази, прибављених од надлежне организационе јединице Пореске управе Републике.

(5) Стручне послове у вези са прикупљањем потребне документације за продају пољопривредног земљишта у својини Републике обавља Министарство.

(6) На основу одлуке о избору најповољнијег понуђача, Влада Републике Српске овластиће свог представника за закључење уговора о продаји пољопривредног земљишта у својини Републике.

Средства остварена од продаје**Члан 69.**

Средства остварена продајом пољопривредног земљишта у својини Републике посебна су врста прихода, и то 70% буџета јединица локалне самоуправе на чијем се подручју пољопривредно земљиште налази и 30% буџета Републике.

Замјена пољопривредног земљишта у својини Републике**Члан 70.**

(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике може се замијенити за пољопривредно земљиште у својини физичких и правних лица у случају укрупњавања пољопривредног земљишта и ради његовог рационалнијег коришћења.

(2) Замјена земљишта из става 1. овог члана врши се под условом да пољопривредно земљиште у својини Републике и земљиште за које се замјењује имају исту тржишну вриједност.

(3) Процјена тржишне вриједности земљишта из става 2. овог члана врши се на основу података о тржишној цијени на подручју на коме се земљиште налази, прибављених од надлежне организационе јединице Пореске управе Републике.

(4) Уговор о замјени пољопривредног земљишта из става 1. овог члана, на приједлог корисника, односно власника пољопривредног земљишта, закључује Министарство, уз претходно прибављено мишљење Републичког јавног правобранилаштва.

3. Концесија за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике**Основне одредбе****Члан 71.**

(1) Концесија за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике може се дати домаћем и страном правном лицу на период до 30 година, у сврху:

- а) биљне и сточарске производње и
- б) за дугогодишње засаде.

(2) Додјела пољопривредног земљишта на коришћење по основу концесије врши се у складу са Законом о концесијама Републике Српске и Правилима Комисије за концесије.

(3) Влада Републике Српске, посредством концесије, доноси одлуку о додјели пољопривредног земљишта правном лицу на коришћење.

Достављање уговора**Члан 72.**

Примјерак уговора о продаји, закупу и концесији пољопривредног земљишта у својини Републике доставља се Министарству финансија и Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове.

VII - НАДЗОР**Основна одредба****Члан 73.**

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над извршавањем овог закона и подзаконских прописа донесених на основу њега обавља пољопривредна инспекција у саставу Републичке управе за инспекцијске послове и пољопривредна инспекција у саставу јединица локалне самоуправе.

VIII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ**Прекршаји****Члан 74.**

(1) Новчаном казном од 2.000,00 до 12.000,00 КМ казниће се за прекршај предузеће и друго правно лице, ако:

а) пољопривредно земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско до привођења планираној намјени не користи за пољопривредну производњу (члан 5.);

б) испушта и одлаже опасне и штетне материје на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање у количини која може да оштети и да смањи производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање (члан 17.);

в) производи пољопривредне културе и врши употребу воде за наводњавање супротно одредбама члана 18. став 4. овог закона;

г) утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање врши без овлашћења које је издало Министарство (члан 18. став 2.);

д) утврђивање стања, контролу плодности земљишта и количине унесених минералних ђубрива и пестицида у обрадивом пољопривредном земљишту врши без овлашћења Министарства (члан 20. став 3.);

ђ) не примијени прописане противерозивне мјере из члана 21. овог закона;

е) врши спаљивање органских остатака послје жетве усјева и другог отпада на пољопривредном земљишту (члан 25. став 2.);

ж) трајно или привремено промијени намјену обрадивог пољопривредног земљишта прве, друге, треће, четврте и пете катастарске класе у непољопривредне сврхе (члан 27. став 1.);

з) привођење земљишта првобитној намјени, односно оспособљавање за пољопривредну производњу врши без пројекта о рекултивацији пољопривредног земљишта или на који није дата сагласност Министарства, те ако рекултивацију не врши према пројекту (члан 31.);

и) изврши привремену промјену намјене пољопривредног земљишта из члана 30. став 4. овог закона без одобрења надлежног општинског, односно градског органа управе (члан 31. ст. 1. и 3.);

ј) не изврши рекултивацију пољопривредног земљишта (члан 31. став 8.);

к) израђује пројекат рекултивације пољопривредног земљишта супротно одредбама члана 31. овог закона;

л) изврши трајну промјену намјене пољопривредног земљишта без пољопривредне сагласности, односно без плаћене накнаде за промјену намјене (члан 32.);

љ) израђује пројекте уређења пољопривредног земљишта без овлашћења издатог од Министарства и без сагласности на пројекте уређења пољопривредног земљишта (члан 40.);

м) пољопривредно земљиште и земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско, до привођења планираној намјени, редовно не обрађује и не користи за пољопривредну производњу (члан 45.);

н) ако не обезбиједи коришћење пољопривредног земљишта давањем у закуп или на други начин (члан 46.);

њ) пољопривредно земљиште у својини Републике узето у закуп даје у подзакуп (члан 56.).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 200,00 до 1.200,00 КМ и одговорно лице у предузећу и другом правном лицу.

Члан 75.

(1) Новчаном казном од 1.500,00 до 8.000,00 КМ казниће се за прекршај предузетник, ако:

а) пољопривредно земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско до привођења планираној намјени не користи за пољопривредну производњу (члан 5.);

б) испушта и одлаже опасне и штетне материје на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање у количини која може да оштети и да смањи производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање (члан 17.);

в) производи пољопривредне културе и врши употребу воде за наводњавање супротно одредбама члана 18. став 4. овог закона;

г) не примјени прописане противерозивне мјере из члана 21. овог закона;

д) врши спаљивање органских остатака послје жетве усјева и другог отпада на пољопривредном земљишту (члан 25. став 2.);

ђ) трајно или привремено промијени намјену обрадивог пољопривредног земљишта прве, друге, треће, четврте и пете катастарске класе у непољопривредне сврхе (члан 27. став 1.);

е) привођење земљишта првобитној намјени, односно оспособљавање за пољопривредну производњу врши без пројекта о рекултивацији пољопривредног земљишта или на који није дата сагласност Министарства, као и ако рекултивацију не врши према пројекту (члан 31.);

ж) израђује пројекат рекултивације пољопривредног земљишта супротно одредбама члана 31. овог закона;

з) изврши трајну промјену намјене пољопривредног земљишта без пољопривредне сагласности, односно без плаћене накнаде за промјену намјене (члан 32.);

и) на пољопривредном земљишту и земљишту које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско, до привођења планираној намјени, не спроводи остале агротехничке мјере (члан 44. став 2.);

ј) пољопривредно земљиште и земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско, до привођења планираној намјени, редовно не обрађује и не користи за пољопривредну производњу (члан 45.);

к) ако не омогући коришћење пољопривредног земљишта, давање у закуп или на други начин (члан 46.);

л) врши номадску испану стоке на пољопривредном земљишту (члан 50.);

љ) пољопривредно земљиште у својини Републике узето у закуп даје у подзакуп (члан 56.).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном од 200,00 до 1.200,00 КМ.

Члан 76.

Новчаном казном од 200,00 до 1.200,00 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе надлежно за послове пољопривреде, ако:

а) не спроводи прописане противерозивне мјере (члан 21.);

б) не пропише мјере за заштиту од пољске штете (члан 25.);

в) изда одобрење за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта без претходно прибављене сагласности Министарства и пројекта за рекултивацију (члан 31.);

г) на захтјев странке (корисника, односно инвеститора) не утврди висину накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта (члан 34.);

д) на захтјев странке (корисника, односно инвеститора) рјешењем ослободи странку од плаћања накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта супротно члану 36. овог закона;

ђ) средства остварена од накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта користи супротно члану 35. овог закона.

IX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Доношење основа и програма

Члан 77.

(1) Основа Републике донијеће се у року од шест мјесеци, а основе за општине у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) У року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона Министарство ће донијети:

а) Програм за израду Основе заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта,

б) Програм испитивања опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање и

в) Програм коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике.

(3) Надлежни орган јединице локалне самоуправе донијеће у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона Програм за израду Основе општине.

Рок за доношење подзаконских прописа

Члан 78.

Министарство ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети прописе:

а) Правилник о садржају, начину и поступку полагања стручног испита за израду основа заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта и пројекта рекултивације пољопривредног земљишта,

б) Правилник о дозвољеним количинама опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање и методама за њихово испитивање,

в) Правилник о условима које морају да испуњавају предузећа, друге организације и установе за утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање,

г) Правилник о условима, начину и методама за испитивање плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних ђубрива и пестицида,

д) Правилник о условима које морају да испуњавају предузећа, друге организације и установе у погледу опреме и кадра за испитивање плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних ђубрива и пестицида и

ђ) Правилник о условима и висини накнаде за коришћење пашњака у својини Републике.

Почети и недовршени поступци

Члан 79.

Поступци комасације који су почети, а нису довршени прије ступања на снагу овог закона биће завршени према одредбама Закона о комасацији ("Службени гласник СРБиХ", број 24/85).

Члан 80.

Поступци према захтјеву за издавање пољопривредне сагласности и утврђивање висине накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта, почети до дана ступања на снагу овог закона, завршиће се према одредбама овог закона.

Члан 81.

Инвеститори који су почели или изградили објекте, односно промијенили намјену коришћења пољопривредног земљишта, а поднијели су захтјев за легализацију бесправно изграђених објеката, дужни су да плате накнаду за већ промијењену намјену коришћења пољопривредног земљишта.

Престанак важења досадашњег закона

Члан 82.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о пољопривредном земљишту ("Службени гласник Републике Српске", бр. 14/04, 22/04 и 49/04).

Ступање закона на снагу

Члан 83.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1142/06
31. августа 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1330

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ**

Проглашавам Закон о допунама Закона о пољопривредном земљишту, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четрнаестој сједници, одржаној 11. септембра 2007. године - а Вијеће народа 21. септембра 2007. године потврдило да усвојеним Законом о допунама Закона о пољопривредном земљишту није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1030/07
25. септембра 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Милан Јелић**, с.р.

ЗАКОН**О ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ**

Члан 1.

У Закону о пољопривредном земљишту ("Службени гласник Републике Српске", број 93/06), у члану 27. у ставу 2. иза ријечи: "као и за изградњу објеката" додају се ријечи: "за производну дјелатност".

Члан 2.

У члану 36. у ставу 1. из тачке ж) додаје се нова тачка з), која гласи:

"з) изградње нових производних објеката предвиђених просторним планом и другим планским документима".

У истом члану иза става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

"4) Под новим производним објектима из става 1. овог члана подразумијевају се објекти за производњу, откуп, дораду, прераду и сушење пољопривредних производа, као и објекти за складиштење ових производа и хладњаче ако су у систему властите производње."

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1449/07
11. септембра 2007. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о пољопривредном земљишту, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет петој сједници, одржаној 25. и 26. јануара 2010. године - а Вијеће народа 8. фебруара 2010. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о пољопривредном земљишту није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-121/10
10. фебруара 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ****Члан 1.**

У Закону о пољопривредном земљишту ("Службени гласник Републике Српске", бр. 93/06 и 86/07), у члану 27. у ставу 2. последије ријечи: "дјелатност", додају се ријечи: "и објеката за стамбену изградњу".

У члану 27. став 3. мијења се и гласи:

"(3) Ако општи интерес за изградњу објеката из става 2. овог члана није утврђен планским актима, односно регулационим планом или урбанистичким пројектом, одлуком га утврђује Влада Републике Српске".

Послије става 3. додаје се нови став 4., који гласи:

"(4) Изградња објеката из става 2. овог члана на подручјима која нису одређена као градско грађевинско земљиште и остало грађевинско земљиште (сеоска подручја), за које није донесен регулациони план или урбанистички пројекат према којем се сматра да је утврђен општи интерес за ту изградњу, врши се на основу просторног плана којим је предвиђена изградња на том земљишту".

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 2.

У члану 28. последије става 2. додаје се нови став 3., који гласи:

"(3) Утврђивање испуњености услова за промјену катастарских култура и катастарских, односно бонитетних класа пољопривредног земљишта врши комисија коју именује директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, а коју чине представници Министарства и Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове."

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 3.

У члану 29. последије става 2. додаје се нови став 3., који гласи:

"(3) Ако надлежни орган јединице локалне самоуправе у поступку утврђивања претходног стања катастарске културе и класе пољопривредног земљишта увидом у пријавни лист 'Б' утврди да нема расположиве податке потребне за утврђивање претходног стања, затражиће од странке да поднесе захтјев за утврђивање катастарске културе и класе на предметном земљишту надлежном одјељењу за катастар, како би се могло извршити обрачунавање накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе у складу са чланом 33. Закона."

Члан 4.

У члану 30. став 4. мијења се и гласи:

“(4) Привремена промјена намјене пољопривредног земљишта VI, VII и VIII катастарске, односно бонитетне класе могућа је само за следеће намјене:

а) за експлоатацију минералних сировина (експлоатација глине ради израде разних врста опеке, експлоатација кречњака - CaCO₃, вађење шљунка, пијеска и друго),

б) за заснивање расадничарске производње шумског биља и за изградњу привремених објеката,

в) за одлагања на пољопривредном земљишту (јаловине, пепела, шљаке и других материјала) и

г) за изградњу рибњака.”.

У ставу 5. послје ријечи: “година”, тачка се замјењује запетом и додају се ријечи: “а за намјену из става 4. тачка а) овог члана не може да буде дужа од трајања уговора о концесији.”.

Члан 5.

У члану 31. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Пољопривредну сагласност орган локалне самоуправе прибавља по службеној дужности на основу захтјева уз који прилаже следећу документацију:

а) урбанистичку сагласност,

б) копију рјешења о упису у судски регистар,

в) извод из посједовног листа или лист непокретности - прелиста и земљишнокњижни извадак за властито земљиште, а за земљиште узето у закуп и уговор о закупу,

г) копију катастарског плана,

д) пројекат рекултивације пољопривредног земљишта и

ђ) копију уговора о концесији (само за експлоатацију минералних сировина).”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Одобрење из става 1. овог члана може се издати само правном лицу које је уписано у судски регистар за обављање те дјелатности, а у случају привремене промјене намјене из члана 30. став 4. тачка а) Закона правно лице мора имати и закључен уговор о концесији за експлоатацију минералних сировина, у складу са Законом о концесијама.”.

Послије става 7. додају се нови ст. 8. и 9., који гласе:

“(8) Надлежни орган локалне самоуправе ће формирати Комисију за праћење извршења радова за које је издато одобрење за привремену промјену намјене пољопривредног земљишта, као и радова на оспособљавању земљишта у складу са пројектом рекултивације.

(9) Комисија из става 8. овог члана је дужна да о свом раду подноси полугодишње извјештаје надлежном органу локалне самоуправе, пољопривредној инспекцији и Министарству.”.

Досадашњи став 8. постаје став 10.

Члан 6.

У члану 32. у ставу 1. и даљем тексту Закона ријечи у загради: “(корисник, односно инвеститор)”, замјењују се ријечима: “(власник, односно корисник пољопривредног земљишта)”.

Члан 7.

У члану 34. у ставу 4. у тачки б) послје ријечи: “листа” брише се запета и додају се ријечи: “или лист непокретности - прелиста”.

У ставу 6. послје ријечи: “Министарству”, брише се тачка и додају се ријечи: “и надлежном одјељењу за катастар”.

Члан 8.

У члану 35. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Средства од наплаћене накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта и закупнине за пољопривредно земљиште у својини Републике могу се користити само за следеће намјене: за оспособљавање и

уређење других земљишта која су деградирана, запуштена, која су лошијег квалитета или су неплодна, за поправку и побољшање плодности земљишта, за спровођење противерозионих мјера и за мелиорације пољопривредног земљишта слабијег квалитета.”.

Члан 9.

У члану 36. у ставу 1. послје ријечи: “земљишта”, додају се ријечи: “под условом да су претходно испуњени услови из члана 27. ст. 2. и 4. Закона”.

У тачки а) послје ријечи: “породичног пољопривредног газдинства”, додају се ријечи: “површине до 500 м²”.

У тачки ђ) први број: “VIII” замјењује се бројем: “VII”.

Тачка з) мијења се и гласи:

“з) изградње нових производних објеката у области пољопривреде”.

Послије тачке з) додају се нове т. и) и ј) које гласе:

“и) изградње или легализације стамбеног објекта избјеглица и расељених лица на земљишту површине до 500 м², под условом да је надлежни орган утврдио статус избјеглог и расељеног лица и да избјегло и расељено лице нема ријешено стамбено питање и

ј) изградња или легализација стамбених објеката породицама погинулих и несталих бораца и ратних војних инвалида I и II категорије на земљишту површине до 500 м², под условом да је надлежни орган утврдио статус породице погинулих и несталих бораца и ратних војних инвалида I и II категорије и да исти немају ријешено стамбено питање”.

У ставу 2. послје ријечи: “производњу”, брише се тачка и додају се ријечи: “и које је уписано у регистар пољопривредних газдинстава”.

Члан 10.

У члану 45. став 2. брише се.

Члан 11.

У члану 62. послје става 1. додаје се нови став 2., који гласи:

“(2) Средства остварена од закупнине за пољопривредно земљиште у својини Републике могу се користити само за намјену из члана 35. став 2. Закона.”.

Члан 12.

Послије члана 73. додају се нови чл. 73а. и 73б., који гласе:

“Овлашћења пољопривредног инспектора

Члан 73а.

У обављању послова инспекцијског надзора пољопривредни инспектор има обавезу и овлашћење да врши:

а) контролу у циљу утврђивања да ли се пољопривредно земљиште, коме је планским актом у складу са Законом одређена друга намјена, до привођења планираној намјени користи за пољопривредну производњу,

б) контролу да ли се пољопривредно земљиште користи у складу са намјеном, да ли се земљиште деградира, загађује или се на неки други начин оштећује или му се смањује природна плодност,

в) контролу да ли је прибављено мишљење Министарства на Основе заштите, коришћења и уређења пољопривредног земљишта, које доносе јединице локалне самоуправе,

г) контролу да ли власници, односно корисници редовно обрађују и користе пољопривредно земљиште у складу са Законом,

д) контролу да ли се обрадиво пољопривредно земљиште I, II, III, IV и V катастарске, односно бонитетне класе користи у непољопривредне сврхе, односно да ли се на истом врши трајна или привремена промјена намјене,

ђ) контролу да ли су за било који облик привремене промјене намјене пољопривредног земљишта добијена пољопривредна сагласност Министарства и одобрење надлежног органа јединице локалне самоуправе у складу са Законом,

е) контролу да ли се радови на рекултивацији пољопривредног земљишта које је привремено промијенило намјену врше по пројекту рекултивације и по одобрењу надлежног органа јединице локалне самоуправе,

ж) утврђивање да ли је пољопривредно земљиште за које је одобрена привремена промјена намјене оспособљено за пољопривредну производњу или враћено у првобитно стање у свему према пројекту рекултивације,

з) контролу надлежног органа јединице локалне самоуправе у погледу примјене одредаба Закона о прописаном поступку, обрачуна, плаћању и употреби накнада утврђених Законом, односно да ли су рјешења о пољопривредној сагласности и рјешења о ослобађању од плаћања накнаде донесена у складу са Законом,

и) контролу намјене објекта за чију градњу је донесено рјешење о ослобађању од плаћања накнаде,

ј) контролу у циљу утврђивања дозвољених количина опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту, води за наводњавање и узимање узорака за ова испитивања,

к) контролу да ли правно лице које врши испитивање садржаја опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање, као и контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних ђубрива и пестицида посједује овлашћење Министарства,

л) контролу у циљу утврђивања да ли корисници, односно власници пољопривредног земљишта врше систематску контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта од I до V катастарске класе,

љ) контролу да ли је надлежни орган јединице локалне самоуправе прописао противерозионе мјере и мјере за сузбијање пољских штета и да ли се власници, односно корисници пољопривредног земљишта придржавају прописаних мјера,

м) контролу да ли се пашњаци у својини Републике користе у складу са прописаним условима,

н) контролу у циљу утврђивања да ли закупци и концесионари користе пољопривредно земљиште за пољопривредну производњу у складу са Законом и уговорима о закупу, односно концесији и да ли земљиште дају у подзакуп или га уступају на коришћење трећим лицима по било ком основу,

њ) контролу земљишта, пољопривредних објеката, пословних књига и докумената власника, купаца, концесионара и других корисника пољопривредног земљишта на које се односе одредбе Закона и прописа донесених на основу њега,

о) контролу у циљу утврђивања да ли је за мјере уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама донесен пројекат, да ли је пројекат израдило правно лице којем је Министарство издало овлашћење и да ли је Министарство дало сагласност на пројекте уређења пољопривредног земљишта и

п) надзор над примјеном осталих одредаба Закона.

Мјере и радње пољопривредног инспектора

Члан 73б.

У вршењу послова из члана 73а. овог закона пољопривредни инспектор има обавезу и овлашћење да:

а) забрани коришћење пољопривредног земљишта за неку другу намјену осим за пољопривредну производњу, ако том земљишту није одређена друга намјена у складу са Законом,

б) забрани трајну или привремену промјену намјене обрадивог пољопривредног земљишта од I до V ката-

старске, односно бонитетне класе уколико за промјену намјене није утврђен општи интерес,

в) забрани трајну или привремену промјену намјене пољопривредног земљишта, ако за промјену намјене није плаћена накнада и добијена пољопривредна сагласност у складу са Законом,

г) забрани привремену промјену намјене пољопривредног земљишта VI, VII и VIII катастарске, односно бонитетне класе ако се врши без одобрења надлежног органа јединице локалне самоуправе или ако је одобрење донесено супротно одредбама Закона,

д) забрани испуштање и одлагање било које врсте опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање и одводњавање, ако се врши без сагласности Министарства,

ђ) забрани неправилну употребу минералних ђубрива и средстава за заштиту биља и употребу ако њихов квалитет не одговара прописаним стандардима,

е) забрани правном лицу да врши контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и утврђивање количине унесених минералних ђубрива и пестицида у земљишту без овлашћења Министарства,

ж) забрани извођење мјера уређења пољопривредног земљишта ако се врше без пројекта, ако се не врше по посебним пројектима које је израдило овлашћено правно лице и ако Министарство није дало сагласност на пројекте уређења,

з) обавијести надлежне органе о уоченим неправилностима ако није овлашћен да сам поступа,

и) поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дјело, изда прекршајни налог или поднесе захтјев за покретање прекршајног поступка због повреде одредаба Закона,

ј) изврши узимање узорака земљишта, пољопривредног биља и воде за наводњавање за испитивања прописана Законом,

к) нареди власнику, односно кориснику да код надлежног органа прибави пољопривредну сагласност и другу документацију прописану Законом,

л) поднесе приједлог за поништење по праву надзора одобрења за грађење ако је прибављено без претходне пољопривредне сагласности и

љ) у осталим случајевима непридржавања одредаба Закона донесе рјешење, нареди мјере прописане Законом и одреди рок за извршење.”.

Члан 13.

У члану 74. у ставу 1. број: “2.000,00” замјењује се бројем: “15.000”, а број: “12.000,00” замјењује се бројем: “45.000”.

У ставу 2. број: “200,00” замјењује се бројем: “2.000”, а број: “1.200,00” замјењује се бројем: “6.000”.

Члан 14.

У члану 75. у ставу 1. број: “1.500,00” замјењује се бројем: “3.000”, а број: “8.000,00” замјењује се бројем: “9.000”.

У тачки ђ) последије ријечи: “сврхе” додају се ријечи: “или омогући на властитом земљишту извођење радова којима се трајно или привремено мијења намјена пољопривредног земљишта”, а ријечи у загради: “став 1.” бришу се.

У ставу 2. број: “200,00” замјењује се бројем: “1.000”, а број: “1.200,00” замјењује се бројем: “3.000”.

Члан 15.

У члану 76. у ставу 1. број: “200,00” замјењује се бројем: “1.000”, а број: “1.200,00” замјењује се бројем: “3.000”.

У тачки г) последије ријечи: “земљишта” додају се ријечи: “или је не утврди у складу са чл. 32. до 34. Закона”, а ријечи у загради: “(члан 34.)” бришу се.

Члан 16.

У члану 81. у ставу 1. ријеч: “инвеститори” замјењује се ријечима: “власници, односно корисници”.

Послије става 1. додаје се нови став 2., који гласи:

“(2) Власници, односно корисници земљишта који су поднијели захтјев за прибављање одобрења за изградњу објекта на земљишту на којем је већ промијењена намјена коришћења у катастарској евиденцији, а није плаћена накнада, дужни су да плате накнаду за промјену намјене коришћења пољопривредног земљишта, у складу са чланом 33. Закона.”.

Члан 17.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-111/10
26. јануара 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

59

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И
ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ
ЗЕМЉИШТУ**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о пољопривредном земљишту, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четрнаестој сједници, одржаној 15. децембра 2011. године, а Вијеће народа 27. децембра 2011. године констатовало да усвојеним Законом о

измјенама и допунама Закона о пољопривредном земљишту није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3544/11
29. децембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ

Члан 1.

У Закону о пољопривредном земљишту ("Службени гласник Републике Српске", бр. 93/06, 86/07 и 14/10) у члану 14. послјије става 2. додаје се нови став 3., који гласи:

"(3) Општине су дужне да Министарству обавезно доставе један примјерак Основа општине у електронском облику."

Члан 2.

Члан 27. мијења се и гласи:

"(1) Промјена намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе врши се у складу са спроведеним документима просторног уређења и издатим локацијским условима.

(2) Ако није заснована на спроведеним документима просторног уређења, забрањена је промјена намјене пољопривредног земљишта I, II, III и IV катастарске, односно бонитетне класе у непољопривредне сврхе.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, промјена намјене пољопривредног земљишта I, II, III и IV катастарске, односно бонитетне класе може да се врши само на основу расположивих стратешких докумената просторног уређења, стручног мишљења и локацијских услова, само за изградњу објеката:

а) земаљске инфраструктуре (ентитетска и регионална инфраструктура: саобраћајна, хидротехничка, енергетска, телекомуникациона и информациона),

б) комуналне инфраструктуре (инфраструктура јединице локалне самоуправе: саобраћајна, хидротехничка, енергетска, телекомуникациона и информациона),

в) за изградњу објеката који су у функцији пољопривредне производње,

г) индивидуалних стамбених и помоћних објеката у оквиру пољопривредног газдинства на том подручју и

д) индивидуалних стамбених и помоћних објеката инвеститора, односно лица регистрованих за бављење пољопривредним дјелатностима.

(4) У току израде докумената просторног уређења Министарство даје смјернице, мишљења и сугестије на планска рјешења тако да:

а) прије утврђивања нацрта докумената из става 1. овог члана Министарство учествује на стручној расправи на којој се разматра преднацрт документа у складу са Законом о уређењу простора и грађењу,

б) прије утврђивања приједлога докумената из става 1. овог члана Министарство учествује на стручној расправи на којој се разматра став носиоца израде о примједбама, приједлозима и мишљењима на нацрт документа који је био на јавном увиду, у складу са Законом о уређењу простора и грађењу.

(5) Промјена намјене пољопривредног земљишта V, VI, VII и VIII катастарске, односно бонитетне класе, ако није заснована на документима просторног уређења, дозвољена је на основу стручног мишљења и локацијских услова.

(6) Због умањења вриједности и губитка пољопривредног земљишта као добра од општег интереса плаћа се накнада за промјену намјене пољопривредног земљишта у складу са овим законом."

Члан 3.

Члан 28. мијења се и гласи:

"(1) Министарство даје или одбија сагласност за промјену катастарске културе и класе пољопривредног земљишта на основу захтјева Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове уз који се прилаже сљедећа документација:

а) препис записника о утврђивању испуњености услова за промјену катастарских култура и класа пољопривредног земљишта, који је сачињен у складу са овим законом и подзаконским актима Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове,

б) копија извода из јавне евиденције о непокретности-ма за парцелу за коју се тражи сагласност,

в) копија захтјева странке и

г) фото-документација парцеле за коју се тражи сагласност.

(2) Забрањена је промјена катастарских култура и катастарских класа пољопривредног земљишта ради његовог коришћења у непољопривредне сврхе.

(3) Забрањено је административно мијењање катастарских култура и класа пољопривредног земљишта у поступку уплаћења и грађења објеката, а да претходно није спроведен поступак промјене намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе у складу са овим законом."

Члан 4.

Члан 30. мијења се и гласи:

"(1) Промјеном намјене пољопривредног земљишта у смислу овог закона сматра се свако коришћење пољопривредног земљишта за изградњу насеља, индустријских, енергетских и рударских објеката, железничких пруга, путева, водних акумулација, пошумљавање или други радови којима се трајно онемогућава коришћење тог земљишта за пољопривредну производњу.

(2) Под промјеном намјене пољопривредног земљишта сматра се и експлоатација минералних сировина и извођење радова на одлагању јаловине, пепела, шљаке и других опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту на одређено вријеме, након чега је корисник дужан да поступком рекултивације пољопривредног земљишта врати у првобитну намјену.

(3) Рекултивација пољопривредног земљишта подразумева систем техничких, агротехничких и биолошких мјера и поступака којим се нарушено земљиште враћа у првобитну намјену у складу са пројектом рекултивације.

(4) Пројекат рекултивације пољопривредног земљишта треба да садржи: поступак скидања и чувања хумусног слоја, удаљеност од сусједних парцела, дубину до које је дозвољена експлоатација минералних сировина, поступак биолошке рекултивације пољопривредног земљишта, рокове извођења појединих фаза биолошке рекултивације пољопривредног земљишта, динамику привођења земљишта пољопривредној производњи или другој намјени, хидротехничке радове којима се успоставља првобитни водни режим у земљишту, поступак и рок испитивања опасних и штетних материја у рекултивисаном земљишту и финансијски план за реализацију пројекта рекултивације.

(5) Пројекат рекултивације може да израђује привредно друштво, друга организација или установа која је уписана у судски регистар за обављање ове дјелатности, ако има у радном односу најмање два лица са високом стручном спремом пољопривредног или шумарског смјера, односно специјалисте за конкретан предмет рекултивације, са радним искуством од најмање три године на тим пословима.

(6) Промјена намјене пољопривредног земљишта врши се у складу са чланом 27. Закона."

Члан 5.

Члан 31. мијења се и гласи:

“(1) Пољопривредну сагласност за промјену намјене пољопривредног земљишта у сврхе из члана 30. став 2. овог закона издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе уз претходно прибављене смјернице Министарства.

(2) Смјернице Министарства прибавља орган јединице локалне самоуправе по службеној дужности, на основу захтјева, уз који прилаже:

- а) локацијске услове,
- б) копију рјешења о упису у судски регистар,
- в) извод из јавне евиденције о непокретностима за властито земљиште, а за земљиште узето у закуп и уговор о закупу,
- г) копију катастарског плана,
- д) пројекат рекултивације пољопривредног земљишта и
- ђ) копију уговора о концесији (само за експлоатацију минералних сировина).”.

Члан 6.

У члану 32. у ставу 1. ријечи: “трајну и привремену” бришу се.

Став 4. брише се.

Досадашњи став 5. постаје став 4.

У досадашњем ставу 5., који постаје став 4. ријечи: “парцела за грађење” замјењују се ријечима: “грађевинска парцела”, а ријечи: “рјешењу о урбанистичкој сагласности” замјењују се ријечима: “локацијским условима”.

Члан 7.

У члану 33. у ставу 1. број: “(1)” и ријеч: “трајну” бришу се.

Став 2. брише се.

Члан 8.

У члану 34. став 4. мијења се и гласи:

“(4) Уз захтјев за издавање пољопривредне сагласности за промјену намјене пољопривредног земљишта корисник, односно инвеститор подноси:

- а) локацијске услове,
- б) посједовни лист или лист непокретности за парцелу за коју се тражи сагласност,
- в) земљишнокњижни извадак и
- г) копију катастарског плана.”.

Члан 9.

У члану 35. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Средства од наплаћене накнаде по основу промјене намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе и средства од закупнине за земљиште у својини Републике, која су приход буџета општине, користе се за сљедеће намјене:

- а) израду Основа општине,
- б) оспособљавање и уређење пољопривредних земљишта која су деградирана, запуштена, која су лошијег квалитета или су неплодна,
- в) за поправку и побољшање плодности земљишта,
- г) за спровођење противерозивних мјера и мелиорације пољопривредног земљишта слабијег квалитета и
- д) за спровођење поступка комасације.”.

Послије става 2. додаје се нови став 3., који гласи:

“(3) Средства од наплаћене накнаде по основу промјене намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе и закупнине за земљиште у својини Републике, која су приход буџета Републике, користе се за сљедеће намјене:

- а) израду и спровођење Основа Републике и средњорочног програма заштите, коришћења и уређења пољопривредног земљишта,

б) припремне радње у спровођењу поступка додјеле пољопривредног земљишта у својини Републике Српске посредством концесије (идентификација земљишта, израда студије и друго) и

- в) за спровођење поступка комасације.”.

Члан 10.

У члану 36. у ставу 1. ријечи: “под условом да су претходно испуњени услови из члана 27. ст. 2. и 4. Закона” бришу се, а т. а), з) и и) мијењају се и гласе:

“а) изградње, адаптације или реконструкције стамбене зграде породичног пољопривредног газдинства површине до 500 м² и изградње економских објеката који се користе за примарну пољопривредну производњу површине до 500 м², само у случају да се пољопривредно земљиште на коме се врши промјена намјене налази ван ужег и ширег урбаног подручја, односно у сеоском подручју,

з) изградње нових производних објеката у области пољопривреде, прехранбене, текстилне индустрије и индустрије за производњу обуће и намјештаја, само у случају да се пољопривредно земљиште на коме се врши промјена намјене налази ван ужег и ширег урбаног подручја, односно у сеоском подручју,

и) изградње или легализације стамбеног објекта избјеглица, расељених лица и повратника на земљишту површине до 500 м², под условом да је то лице у статусу или је имало статус избјеглице или расељеног лица у вријеме стицања власништва на земљишту намијењеном за стамбену изградњу, што доказује увјерењем Одсјека Министарства за избјеглице и расељена лица, односно надлежног органа и”.

У ставу 4. ријечи: “ако су у систему властите производње” бришу се.

Послије става 5. додаје се нови став 6., који гласи:

“(6) Уз документацију прописану чланом 34. Закона, за утврђивање плаћања накнаде из става 1. овог члана инвеститор подноси и сљедеће доказе:

а) за случај из става 1. тачка а) овог члана, извод из документа просторног уређења на основу којег се види да се парцела на којој се планира градња налази у сеоском подручју, односно ван ужег или ширег урбаног подручја и документ којим се потврђује да је ријеч о породичном пољопривредном газдинству које је уписано у регистар пољопривредних газдинстава,

б) за случај из става 1. тачка з) овог члана, извод из документа просторног уређења на основу којег се види да се парцела на којој се планира градња налази у сеоском подручју, односно ван ужег или ширег урбаног подручја и

в) за случај из става 1. т. и) и ј) овог члана, доказ о статусу лица.”.

Члан 11.

Члан 59. мијења се и гласи:

“(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике даје се у закуп на основу јавног огласа, прибављањем писаних понуда или усменим јавним надметањем.

(2) Одлуку о расписивању јавног огласа, као и услове огласа за закуп пољопривредног земљишта у својини Републике утврђује и доноси скупштина јединице локалне самоуправе (општине и града) на чијој се територији налази пољопривредно земљиште у својини Републике, уз претходно прибављену сагласност Министарства.

(3) Скупштина јединице локалне самоуправе (општине и града) доноси одлуку о избору најповољнијег понуђача и додјели пољопривредног земљишта у својини Републике у закуп, уз претходно прибављену сагласност Министарства.

(4) Министар доноси правилник којим се прописују услови и начин давања у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике.”.

Члан 12.

Члан 60. мијења се и гласи:

“(1) На основу одлуке о избору најповољнијег понуђача на јавном огласу за закуп пољопривредног земљишта у својини Републике, начелник општине или градоначелник и изабрани понуђач закључују уговор о закупу.

(2) Јединица локалне самоуправе дужна је да у року од седам дана од дана закључења уговора из става 1. овог члана достави по један примјерак уговора о закупу надлежном органу за вођење јавних земљишних евиденција и Министарству.

(3) Јединице локалне самоуправе које закључе уговоре о закупу пољопривредног земљишта дужне су да Министарству годишње достављају извјештај о реализацији закључених уговора.”

Члан 13.

Члан 62. мијења се и гласи:

“Средства остварена од закупнине за земљиште у својини Републике уплаћују се у односу:

- а) 50% на рачун буџета Републике,
- б) 50% на рачун буџета јединица локалне самоуправе на чијем се подручју налази пољопривредно земљиште.”

Члан 14.

У члану 63. у ставу 5. последије ријечи: “период” и запете додају се ријечи: “подношењем захтјева за продужење јединици локалне самоуправе” и запета.

Члан 15.

У члану 72. запета последије ријечи: “продаји” и ријеч: “закупу” бришу се.

Члан 16.

У члану 73а. у тачки д) бројеви: “I, II, III, IV и V” мијењају се и гласе: “I, II, III и IV”, а ријечи: “трајна или привремена” бришу се.

У тачки њ) ријеч: “привремене” брише се, а ријечи: “добијена пољопривредна сагласност” замјењују се ријечима: “добијене смјернице”.

Члан 17.

У члану 73б. тачка б) мијења се и гласи:

“б) забрани промјену намјене пољопривредног земљишта ако се не спроводи у складу са овим законом,”

У тачки в) ријечи: “трајну или привремену” бришу се.

Тачка г) мијења се и гласи:

“г) нареди кориснику пољопривредног земљишта који на том земљишту врши експлоатацију минералних сировина, одлагање јаловине, пепела, шљаке и других опасних и штетних материја да приступи рекултивацији пољопривредног земљишта у складу са пројектом рекултивације, а о томе обавијести надлежне органе”.

Члан 18.

У члану 74. тачка ж) мијења се и гласи:

“ж) промијени намјену пољопривредног земљишта I, II, III и IV катастарске, односно бонитетне класе у непољопривредне сврхе (члан 27. став 2);”

У тачки з) ријеч: “није дата сагласност” замјењује се ријечима: “нису дате смјернице”.

У тачки и) ријеч: “привремену” брише се, број: “4.” замјењује се бројем: “2.”, а ријечи: “(члан 31. ст. 1. и 3.) замјењују се ријечима: “(члан 31. став 1)”.

У тачки ј) ријечи: “(члан 31. став 8.)” замјењују се ријечима: “(члан 30. став 2)”.

У тачки к) број: “31.” замјењује се бројем: “30.”

У тачки л) ријеч: “трајну” брише се.

Члан 19.

У члану 75. тачка њ) мијења се и гласи:

“њ) промијени намјену пољопривредног земљишта I, II, III и IV катастарске, односно бонитетне класе у непољопривредне сврхе или омогући на властитом земљишту извођење радова којима се мијења намјена пољопривредног земљишта (члан 27. став 2);”

У тачки е) ријечи: “није дата сагласност” замјењују се ријечима: “нису дате смјернице”.

У тачки ж) број: “31.” замјењује се бројем: “30.”

У тачки з) ријеч: “трајну” брише се.

Члан 20.

У члану 76. у тачки в) ријеч: “привремену” брише се, а ријечи: “прибављене сагласности” замјењују се ријечима: “прибављених смјерница”.

Члан 21.

У члану 78. ријеч: “Министарство” замјењује се ријечју: “Министар”.

У тачки д) последије ријеч: “пестицида” ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

У тачки њ) последије ријечи: “Републике” додаје се ријеч: “и” и нова тачка е), која гласи:

“е) Правилник о условима и начину давања у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике”.

Члан 22.

Послије члана 80. додаје се нови члан 80а., који гласи:

“Члан 80а.

Уговори о закупу пољопривредног земљишта у својини Републике Српске закључени до ступања на снагу овог закона остају на снази до истека времена на који су закључени.”

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-2019/11
15. децембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.